

Kommissionen snarest muligt skulde rejse til Sydamerika. Dens Afrejse blev dog udsat paa Begæring af Parterne, som ønskede, at dens Hverv skulde overdrages Nabolandene, hvis Bestræbelser imidlertid ogsaa strandede. Derefter rejste Kommissionen, som opholdt sig dels i det omstridte Omraade, dels i Parternes Hovedstæder. Den havde i December 1933 et Forslag om Fjendtlighedernes Ophør og Stridens Afgørelse under Forberedelse, da Uruguays Præsident med Tilslutning af den panamerikanske Konference i Montevideo greb ind for at indføre en Vaabenhvile. Den 18. December foreslog Paraguay en Vaabenhvile paa elleve Dage til Forhandling om Freds- og Sikkerhedsvilkaar, og da Bolivia antog dette Forslag, indkaldte Folkeforbundets Kommission Parterne til et Møde i Montevideo. Men Vaabenhvilen, som Paraguay ikke vilde forlænge udover den 5. Januar 1934, udløb, uden at Forhandlingerne førte til noget Resultat. Raadet opfordrede da Kommissionen til sammen med Parterne at genoptage Undersøgelsen af hele Spørgsmaalet og af de praktiske Muligheder for en Løsning, men Kommissionens Fredsforslag af Februar 1934 blev ikke tiltraadt af Parterne. Kommissionen vendte derefter tilbage til Genève og afgav den 11. Maj 1934 en omfattende Beretning til Raadet.

Forbud mod Levering af Vaaben og Krigsmateriel til de stridende Parter.

Allerede i Februar 1933 havde den britiske Regering med Tilslutning af den franske i Raadet foreslaaet at forbyde Levering af Vaaben og Krigsmateriel til Bolivia og Paraguay. I Raadets Møde umiddelbart efter, at Chaco-Kommissionen havde afgivet sin Beretning, rejste den britiske Repræsentant paany dette Spørgsmaal, som Raadet den 19. Maj 1934 overdrog sit Tremandsudvalg straks at genoptage til Behandling. I Overensstemmelse med den givne Bemyndigelse blev der rettet Henvendelse til 35 Regeringer, hvoraf de fleste svarede, at de havde truffet Foran-

staltning til at forbyde Levering af Vaaben og Krigsmateriel til Bolivia og Paraguay. Dette var den 25. September 1934 saaledes Tilfældet med følgende Lande:

Tyskland,	Italien,
Argentina,	Letland,
Australien,	Litauen,
Østrig,	Luxemborg,
Belgien,	Holland,
Brasilien,	Polen,
Kanada,	Portugal,
Kina,	Storbritannien,
Danmark,	Sverige,
Spanien,	Schweiz,
Amerikas Forenede	Czekoslovakiet,
Stater,	De socialistiske
Finland,	Raadsrepublik-
Frankrig,	kers Forbund,
Irland,	Jugoslavien.

Guatemala, Mexiko og Panama erklærede sig rede til at udstede det omtalte Forbud. Flere af de ovennævnte Regeringer forbeholdt sig Ret til igen at opheve Forbudet, hvis andre Stater ikke i den nærmeste Fremtid traf lignende Forholdsregler. *Nordamerikas Forenede Stater, Schweiz og Finland* havde tilladt visse begrænsede Afbigelser for Kontrakter, der var indgaaet, inden Forbudet blev udstedt. Den *belgiske* Regering forbeholdt sig oprindelig Ret til at undersøge, om der ikke var Grund til at træffe særlige Bestemmelser om visse Leveringer, der skulde ske i den nærmeste Fremtid i Henhold til tidligere Kontrakter, men frafaldt kort efter dette Forbehold. *Norge* gjorde for sit Vedkommende Udførselsforbudet betinget af Storbritanniens, Frankrigs, Belgiens, Hollands, Czekoslovaikiets og Polens Tilslutning og tog endvidere Forbehold om Leveringer indtil 1. December 1934 i Henhold til løbende Kontrakter, men meddelte 4. Oktober 1934, at det havde udstedt Udførselsforbud under Forbehold af at genoptage Sagen; *Chile* gjorde sin Tilslutning afhængig af, at alle de adspurgte Magter, derunder ogsaa Tyskland, Italien og Japan, sluttede sig til Forbudet. *Peru*, der ikke fabrikere Krigsvaaben, lod sine Forholds-